

SENTÈNCIA 47-95 DE 15 DE NOVEMBRE DE 1995

Violació.- Narració dels fets.- Error en l'apreciació de la prova.- Infracció de norma penal substantiva.- Trastorn mental transitori.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en la present causa i rotlle amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem Manuel G.G. , com autor responsable d'un delict major de violació de l'article 204 del Codi Penal, fent-se aplicació dels articles 27,23,53 apartats dos, i 53 apartat u, i 205 a la pena de SIS ANYS DE PRESÓ i a la PRIVACIÓ DE LA PÀTRIA POTESTAT, així com al pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc de fer qualsevol pronunciament en concepte de responsabilitat civil".

II.-RESULTANT: Que contra la sentència esmentada interposa recurs de suplicació Manuel G.G. mitjançant el seu advocat defensor el Sr. Manuel PUJADAS DOMINGO, el qual fonamenta el seu escrit en els següents motius de suplicació:

-Per no contenir la sentència la narració precisa del fet o fets que es considerin provats.(art.3.4).

-Per error en l'apreciació de la prova.(art.3.5).

-Per infringir la sentència una norma penal substantiva, sigui per violació de la mateixa, per la seva interpretació errònia o per la seva indeguda aplicació.

Fa referència al primer motiu i reconeix que és cert que les dates i els llocs descrits en la sentència, han existit conflictes físics entre el recurrent i la seva filla, el conjunt dels compareixents a la vista oral han constatat l'existència de fets de violació. No poden doncs ser considerats com "fets provats", fets resultant de les declaracions inicials, recollides en el moment de l'enquesta, de les quals s'han desdit el processat, la víctima i el testimoni.

Estima d'altra banda que el Tribunal de Corts ha fet una apreciació errònia de la prova, denegant sense explicar-se de manera suficient, tota valoració de prova a les denegacions de la víctima i del processat fetes al moment de la vista oral, que redueixen tanmateix a no res llurs declaracions i confessions inicials i que és dedueix de manera parcial i il·lògica del peritatge del Doctor CABEZA, que l'alteració de les facultats mentals de Manuel G.G., posades de relleu pel Doctor no privava totalment al processat de les seves facultats.

Pel que fa referència al tercer motiu de suplicació, els fets retrets a Manuel G.G. ,és constaten en l'article 208 del Codi Penal i no en l'article 205, doncs la víctima presumpta no essent menor de 14 anys. La circumstància agreujant que resideix en el seu lligam de parentescs entre l'autor i la víctima no és aplicable en aquest cas, el lligam de parentesc essent un element constitutiu d'un delictes previst en l'article 208 del Codi Penal.

Exposa que el Tribunal de Corts hauria hagut de fer en aquest cas l'aplicació dels articles 19.2 i 20 del Codi Penal o almenys per beneficiar a Manuel G.G., amb una condemna condicional qualificada, prescrivint l'obligació de seguir un tractament psiquiàtric. Sol·licita l'aplicació del principi d'absolució del processat en base a la insuficiència de les proves i de l'alienació mental d'aquest, i al·lega subsidiàriament a la desqualificació dels fets que se li imputen pel delictes "d'abusos deshonestos" i al pronunciat en aquesta hipòtesi és mani el internament del interessat en un Centre en aplicació de l'article 20 del Codi Penal o 242.3 d'aquest mateix.

Manté que el recurs de suplicació té similituds notables amb el recurs d'apel·lació, i afirma que aquesta Sala Penal en d'altres casos comparables, ha ordenat d'ofici la pràctica de proves noves, demana que en el present cas també s'ordenin , a fi de complementar la informació del Tribunal, i sol·licita que és practiquin en l'acte de la vista oral, les proves següents:

1-Confessió en judici del processat Manuel G.G..

2-Testifical de la seva filla Remedios G.P..

3-Testifical i si s'escau amb el processat i amb la seva filla, dels agents de policia senyors Lluís RIBÓ i Josep CAPDEVILA.

4-Pericial consistent en la exposició davant la Sala de la seva perícia pel doctor Joan CABEZA.

5-Documental mèdica acreditativa de les greus dolències i operacions sofertes per Manuel G.G. en els darrers anys fora d'Andorra.

6-Totes aquelles que VV.II.SS. estimin convenientes de practicar abans o en decurs de la celebració de la vista del recurs i les que les parts estimin aconsellables practicar fins dit moment processal que siguin declarades pertinents per la Sala.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que al tractar de l'organització de noves proves, convé en primer lloc observar que una mesura tal que no resulta d'un simple acte d'administració judicial, sinó d'una veritable decisió jurisdiccional, no pot intervenir sinó després d'un debat contradictori sobre el fons, que certament aquesta Sala Penal ha admès en un altre cas comparable, mesures tals que ha ordenar d'ofici, però això de manera excepcional i rellevant de manera expressa l'extrema gravetat dels fets imputats a l'acusat, així com les carències greus constatades al llarg de la informació, durant les quals no havien estat realitzades investigacions essencials a la manifestació de la veritat dels fets, que en aquest cas les audicions, els testimonis i les investigacions d'ordre tècnic sol·licitats pel processat han estat practicades durant el procediment, durant l'enquesta de la Policia, la instrucció del sumari i en l'acte de la vista oral davant de tribunal de Corts, que llur reiteració no és doncs pas susceptible d'aportar al Tribunal elements nous i determinats, que la demanda de practicar proves noves, en aquest cas ha de ser denegada.

II.-CONSIDERANT: Que la sentència recorreguda ha considerat com a fets provats els següents: "als voltants de Nadal de l'any 1993, trobant-se sol amb la seva filla REMEDIOS G.P. que aleshores tenia setze anys d'edat, en el domicili de la seva cunyada a la Casa Sucarà de la Cortinada, Manuel G.G. va demanar a la menor de tenir relacions sexuals amb ell i en negar-s'hi aquesta intenta fugir, la força agafant-la pels cabells i donant-li bufetades. Uns tres mesos després en el domicili familiar de Barberà del Vallés(Espanya) la força una altra vegada per efectuar l'acte sexual. Aproximadament el mes de gener de 1995 en l'actual domicili radicat a Sispony va manar a un dels seus fills de sortir del domicili per anar a rentar el cotxe, amb la finalitat de quedar-se novament sol amb la seva filla i un cop sols també va efectuar emprant violència l'acte sexual amb ella contra la seva voluntat.

Alguns dies després trobant-se en el domicili de la seva cunyada va fer anar la seva filla Remedios al lavabo, va entrar-hi ell també i va proposar-li d'altres relacions sexuals a canvi d'entrar-li diners, oposant s'hi la menor. Que el Tribunal de Corts per considerar com establerts els fets imputats al processat, s'ha fonamentat en les declaracions de la víctima mantingudes, per les de la seva mare, i les confessions mateixes de Manuel G.G. fetes davant dels serveis de Policia i reiterades davant del Batlle instructor, i apartat estimant-les insuficients per anihilar els primers elements de prova recollits en les declaracions posteriors fetes per la víctima, la mare i el processat davant del Batlle i per fi a la vista oral, que tendeixen en un primer temps a minimitzar la participació d'aquest darrer, i després a negar els fets, que el Tribunal de Corts el qual va apreciar el valor dels elements de la prova que li són sotmesos, els quals en matèria de delictes de caràcter sexual, reposen el més sovint de manera quasi exclusiva, sobre les declaracions dels participants actius o passius a l'acte incriminat, té la possibilitat de retenir-ne i apartar-ne d'altres a condició de motivar la seva decisió, que en aquest cas les declaracions de Remedios i de la seva mare i les confessions del processat davant dels serveis de Policia són concordants, circumstancials, recolzats en precisions que els confereixen una veracitat segura, en particular els sentiments de vergonya i de culpabilitat que ha manifestat Manuel G.G. durant el seu primer interrogatori, les precisions aportades per la víctima pel que fa a les reaccions de gelosia del seu pare, el temor que tenia en deixar sola amb ell la seva germana petita, els efectes psicològics de la primera penetració soferta, que aquestes declaracions que no són generades per la intenció de perjudicar el processat que la seva filla i la seva esposa pensaven solament obliga a seguir un tractament mèdic, han estat mantingudes davant del Batlle Instructor mentre Manuel G.G. era assistit pel seu advocat, que per contra els desmentiments intervinguts més endavant, primer davant del Batlle per a minimitzar els fets, i davant del Tribunal de Corts per negar-los en llur totalitat són contradictoris, imprecisos poc coherents, i per conseqüent privats de tota versemblança, que en aquestes condicions el Tribunal de Corts ha fet una apreciació exacta de les proves que li eren sotmeses considerant privats de valor convincent i suscitant per l'única preocupació de sostreure el processat a l'acció de la Justícia, els desmentiments intervinguts en les declaracions de les parts.

III.-CONSIDERANT: Que el delicte major de violació definit en l'article 204 del Codi Penal, és reprimat per

l'article 205 del mateix Codi, quan s'exerceix contra una víctima de més de 12 anys, per una pena de 12 anys de presó, que l'article 208 no és aplicable en aquest cas en la mesura que reprimeix les relacions sexuals amb un adolescent de 14 a 18 anys, sense que sigui requerida la circumstància que representa l'absència de consentiment de la víctima que caracteritza la violació que el Tribunal ha bon dret, qualifica els fets imputats a Manuel G.G. consistents en un accés carnal acompanyat d'actes de violència i de constrenyiment que caracteritzen l'absència de consentiment per part de la víctima, de violació dels articles 204 i 205 del Codi Penal amb la circumstància agreujant prevista a l'article 27 del mateix Codi del lligam de parentiu entre l'autor i la víctima.

IV. -CONSIDERANT: Que la responsabilitat penal de Manuel G.G., que en l'article 19 del Codi Penal considera com a exempt de responsabilitat penal "el qui comet el fet delictiu en estat d'alienació mental o de trastorn mental transitori, no provocats intencionadament que el privi totalment de les seves facultats intel·lectuals i volitives",

Que resulta de l'examen psiquiàtric del doctor CABEZA i del seu informe durant la vista oral, que el processat que no pateix de cap trastorn de la personalitat que alteri la seva capacitat de judici o la seva percepció de la realitat , no pateix d'alienació mental

Que presenta trastorns psiquiàtrics, lligats a una severa dependència a l'alcohol que influeix sobre el seu comportament amb actituds impulsives, estats "pseudoconfucionals i distorsions en les relacions familiars".

Que tanmateix la ingestió massiva de begudes alcohòliques si allibera la impulsivitat del subjecte, facilita el passatge a l'acte, i provoca a més llarg termini una degradació a l'origen d'un comportament voluntari que Manuel G.G., ha refusat sempre de tractar , que edemes no està establert que les facultats mentals del subjecte, la seva voluntat , la seva adaptació a la realitat i la seva capacitat a distingir allò prohibit d'allò que és permès hagin estat totalment abolides.

Que en conseqüència el Tribunal de Corts qualificant de circumstàncies atenuants de l'article 23 del codi Penal, els trastorns de la personalitat descrits i pronunciant una pena de sis anys d'empresonament igual a la meitat de dotze anys que s'aplica pels fets que perjudiquen greument, no

tan sols l'interès individual de la víctima sinó el interès col·lectiu ha fet una justa aplicació de la llei penal.

V.-CONSIDERANT: Que en aquestes condicions cal que el recurs de suplicació interposat per Manuel G.G., sigui desestimat.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Denegar la demanda de noves proves sol·licitada pel recurrent, mitjançant llur advocat defensor.

2-Desestimar el recurs de suplicació interposat per Manuel G.G..

3-Confirmar íntegrament els pronunciaments de la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts de 12 de juliol de 1995.

4-condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.